

Mál nr. 124/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging ökumanns og eiganda ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (X)

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Stórkostlegt gáleysi.

Gögn.

1. Málskot móttakið 25. apríl 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 23. maí 2022, ásamt fylgiskjölum.
3. Bréf lögmanns M, dags. 27. maí 2022.
4. Tölvupóstur V, dags. 30. maí 2022.

Málsatvik.

M slasaðist við akstur bifreiðarinnar X þegar hún ók út af á gatnamótum Borgarvegar og Strandvegar í Grafarvogi hinn 24. maí 2019. Bifreiðinni X var ekið inn á gangstétt og stöðvaðist ofan á grjóti á gangstéttinni. Í lögregluskýrslu er haft eftir M að hún hafi ekki verið á miklum hraða né að hún hafi fengið aðsvif, en hún viti ekki nákvæmlega hvað gerðist. M var flutt af slysavettvangi með sjúkrabifreið. V hefur hafnað bótaskyldu og telur að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við aksturinn með því að vera ófær um að stjórna ökutæki sökum þreytu. V vísar til þess sem haft er eftir M á bráðamóttöku þar sem hún segist hafa dottað við stýrið og sofið illa tvær nætur fyrir atburðinn þar sem hún hafi legið andvaka vegna bakverkja og verið að trappa út verkjalyf. Einnig bendir V á að ætla megi að M hafi verið þreytt eftir vinnuviku og telur ekkert annað benda til þess í málinu en að slys M megi rekja til ástands hennar. V telur að M hafði átt að vera það ljóst að hún hafi vart verið ökufær vegna þreytu og svefnleysis þegar hún lagði af stað til vinnu snemma morguns, henni hafi mátt vera það ljóst, enda hafi slysið orðið rétt eftir að hún lagði af stað. Einnig vísar V til nokkurra mála hjá nefndinni þar sem fallist hafi verið á takmörkun ábyrgðar af sömu orsökum skv. 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. V telur að félagið hafi tilkynnt M án ástæðulauss dráttar um takmörkun ábyrgðar sinnar, sbr. 94. gr. laga um vátryggingarsamninga, en fullnægjandi læknisfræðilegar upplýsingar hefðu ekki borist til V fyrr en eftir að matsbeiðni var send til félagsins dags. 27. júlí 2021 eða eftir að félagið óskaði eftir frekari gögnum með tölvupósti 29. júlí 2021, þar á meðal gögnum úr bráðamóttökuskrá. Þau gögn hafi sýnt stórkostlegt gáleysi M og ábyrgð félagið hafi verið takmörkuð með tölvupósti V dags. 3. ágúst 2021.

M telur sig eiga rétt á óskertum bótum úr slysátryggingu ökumanns hjá V og vísar því á bug að hún hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við aksturinn. M telur að V hafi ekki vísað til fullnægjandi heimilda vegna takmörkunar á ábyrgð. M telur einnig að hún hafi verið fær um að aka bifreið og sinna vinnu, enda hafi hún verið á leið til vinnu þegar hún slasaðist. M telur að augnabliks gáleysi hafi getað orsakað slys M og ekkert bendi til þess að hún hafi brotið háttarnisreglur við aksturinn eða að háttsemi hennar feli í sér verulegt frávik frá viðurkenndri háttsemi. M bendir á að orsök slyssins sé óljós og beri V hallann af því að geta ekki sýnt fram á að M hafi sofnað við akstur. Einnig telur M að V hafi ekki tilkynnt M án ástæðulauss dráttar að félagið ætlaði að takmarka ábyrgð sína. Tjónstilkynning M hafi borist V 2. apríl 2020 og félagið hafi staðfest bótaskyldu, en tilkynning um takmörkun ábyrgðar hafi hins vegar ekki verið send fyrr en í byrjun ágúst 2020 og það sé ekki án ástæðulauss dráttar í skilningi fyrrnefndrar 94. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Álit.

Þegar vátryggingafélag ber því við að heimild til takmörkunar á ábyrgð þess, eins og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga, sé fyrir hendi ber félagið sönnunarbyrði um að skilyrði þess ákvæðis sé uppfyllt. Þar segir: „Hafi vátryggður í öðrum vátryggingum en líftryggingum valdið því af stórkostlegu gáleysi að vátryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins. Hið sama á við ef vátryggður hefur af stórkostlegu gáleysi valdið því að vátryggingaratburður varð með því að hlíta ekki varúðarreglum.“ V ber sönnunarbyrði um að háttsemi M við akstur X hinn 24. maí 2019 hafi verið þannig að hún hafi sýnt stórkostlegt gáleysi

við aksturinn. Röksemdir V eru fyrst og fremst þær að þegar M hafi komið á bráðamóttöku með sjúkrabifreið hafi hún sagst hafa sofnað undir stýri og að hún hafi verið svefnlítill síðustu tvær nætur. Þessar upplýsingar koma ekki fram í frumskýrslu lögreglu vegna málsins. Gögn málsins benda ekki heldur til þess að rannsókn lögreglu hafi beinst að því að M hafi verið ófær um að aka bifreið í greint sinn. Þó fram komi upplýsingar í bráðamóttökuskrá um að M hafi gefið þær skýringar að hún hafi dottað við stýri og sofið illa tvær nætur á undan kemur einnig fram að hún hafi ekki misst meðvitund. Ekki koma fram frekari upplýsingar í læknisfræðilegum gögnum um að ástand M hafi verið þannig að morgni 24. maí 2019 að hún hafi verið ófær um akstur. Þannig er kominn upp vafi um hvort líkamlegt ástand M hafi verið með þeim hætti að hún hafi verið eða mátt vita að hún gæti verið ófær um akstur. Hallann af slíkum sönnunarskorti ber V sem telst ekki hafa sýnt nægilega fram á að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við akstur. M á því rétt á fullum bótum úr slysátryggingu ökumanns og eiganda hjá V. Þegar af þeirri ástæðu kemur 94. gr. laga um vátryggingarsamninga ekki frekar til umfjöllunar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysátryggingu ökumanns og eiganda ökutækisins X hjá V.

Reykjavík, 21. júní 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir